

Nova tempesta al Prat, la precarització de la seguretat

Les protestes contra les condicions laborals d'EULEN posen en qüestió la gestió de l'empresa pública AENA. En aquesta ocasió es varen viure llargues cues i en conseqüència la possible pèrdua del vol.

Pàg. 12

Un dels reptes del s.XXI: l'Alimentació Responsable

Som conscients que tenim un sistema alimentari insostenible, volem saber-ne més per buscar alternatives però, tenim les eines i el temps necessari per destinar-les a un tema tan important com el que tenim al plat dia rere dia?

Pàg. 13

Reclamar les garanties és un deure, més enllà d'un dret

La venda d'aparells electrònics s'ha disparat als últims anys. Aquests són els productes on més defectes podem trobar, i més problemes per determinar si el problema és de fàbrica o no.

Pàg. 12

Caixabank i Banc Sabadell, de piròmans a bombers

Aquesta ha estat la situació en la que ha sortit Caixabank i Banc Sabadell incendiant l'opinió pública i creant una alarma social injustificada en tots els seus clients per raons polítiques sorgides a Catalunya durant el mes d'octubre de 2017. Una entitat financera es caracteritza per enviar sempre missatges tranquil·litzadors i de calma davant de qualsevol situació d'alarma, ja que la seva estabilitat financera en depèn d'ella. Per aquest motiu des d'ADICAE-

ADICAE ens hem sorprès de què el qui haurien de ser els bombers econòmics, ja sigui només per la seva pròpia estabilitat, hagin actuat de manera incendiària, es podria dir que tan Caixa-bank com Banc Sabadell han estat uns "piròmans-bombers" per motius polítics no justificats en la realitat, sinó amb una interpretació interessada, subjectiva i falsa.

Pàg. 4

El lloguer: la nova bombolla de la crisi a l'habitatge

El dret a un habitatge digne en perill per l'especulació del mercat de lloguer.

Pàg. 5

Cal aconseguir que la nova Llei Hipotecària acabi amb els problemes de milions de famílies

La norma europea recull una sèrie de drets que assisteixen els consumidors abans i després de comprar l'habitatge, també preveu mesures de flexibilitat en el pagament amb el dret de reemborsament anticipat, fórmules alternatives a l'execució en cas d'impagament del deutor, i dació en pagament per acord exprés de les parts.

Pàg. 11

Productes de risc camuflats: fons d'inversió i de previsió social

Poques vegades els estalviadors són conscients del risc que suposa invertir en aquests productes que no es troben garantits, que estan sotmesos a les fluctuacions dels mercats i que, a més, les entitats financeres fan passar per productes d'estalvi i assegurances.

Pàg. 7

Banc Popular: Manipulacions secretes i fosques amb els interessos de més de 300.000 petits accionistes-estalviadors

Nova jugada magistral dins del mar financer que deixa a més de 300.000 afectats la major part d'ells petits accionistes i estalviadors. Repassem pas a pas aquesta estafa per posar un punt de llum en un procés que ha estat marcat per al falta de transparència i la inacció institucional per emparar a les famílies perjudicades. Estem davant d'un nou frau a l'estalvi? Quin paper ha jugat la Unió Europea i l'Estat Espanyol? Què poden fer els afectats?

Pàg. 8 i 9

Accedeixi a totes les aparicions i intervencions d'ADICAE en els mitjans de comunicació

audiovisual.adicae.net

l' economia dels
Consumidors**10**

TARDOR 2017

**CONSUM
CRÍTIC
RESPONSABLE
I
SOLIDARI****Director:**

Manuel Pardos

Redacció:

Alejandra Roncero, Enric Vendrell, Alejandro Olivé, David Caselles, Isabel Pons, Álvaro Rebollar, Judit Sánchez, Meritxell Rusalleda

Maquetació:

Diego Palacios

Edita:

AICEC-ADICAE, Membre del Consell de les Persones Consumidores i Usuàries de Catalunya i del Consell de Consum de la Ciutat de Barcelona.

Redacció, administració i subscripcions:C/ Creu dels Molers, 13 LOCAL
08004 BARCELONA
Tel: 93.342.50.44 / Fax:
93.342.50.45**Web:**<http://aicec.adicae.net>**E-mail:**aicec@adicae.net**L'economia dels Consumidors exclou completament la publicitat comercial com a garantia d'independència per als seus lectors.**

Es prohibeix la reproducció d'articles d'aquesta revista sense autorització d'AICEC-ADICAE i citant la seva procedència. Així mateix es prohibeix expressament la seva reproducció amb finalitats de publicitat comercial.

D.L. Z-707-2001

Carta del President**El dret a decidir i els consumidors**

A la tardor de 2015 AICEC-ADICAE va prendre posició entorn del debat sobre el dret a decidir sense que això suposés un pronunciament polític que no ens corresponia com a organització social independent dels partits polítics. Dèiem:

"ADICAE defensa i ha defensat sempre el dret a decidir com a aprofundiment democràtic dels consumidors i ciutadans de Catalunya i d'Espanya. No obstant això, l'evolució d'aquest tema merament "polític i institucional" que s'està produint, ens porta a hores d'ara a precisar el significat i les implicacions del dret a decidir i de la independència de Catalunya des de les perspectives econòmiques i socials dels consumidors".

Els últims esdeveniments a Catalunya i a Espanya després de les votacions de l'1 d'octubre ens porten a reflexionar de nou sobre la situació i perspectives per als consumidors del dret a decidir. Evidentment, si el dret a decidir és interpretat com a dret d'autodeterminació o fins i tot com una opció d'independència de Catalunya com a Estat, ADICAE com a organització social dels consumidors no pot ni ha de fer pronunciaments polítics d'aquest gènere. Ni podem, ni hem de, ni volem entrar en una política que avui dia tothom consideraria partidista, ja que ens devem als interessos de tots els consumidors catalans sense discriminació política de cap tipus. Aquesta ha estat la nostra trajectòria a AICEC-ADICAE, que ha portat a la nostra organització a convertir-se en la primera associació de consumidors a Catalunya, sense que s'hagi generat cap problema entre els nostres socis i dirigents, els posicionaments polítics dels quals respectem, i han estat i són plurals, que han conviscut harmònicament per alguna cosa en el que estem tots d'acord: de la lluita contra els grans poders financers i empresarials del consum i en defensa dels drets dels consumidors i usuaris, que avui són europeus i globals molt més que catalans o espanyols.

Recordant també els nostres posicionaments de 2015 caldria destacar que ja llavors AICEC-ADICAE es preocupava d'originar i participar en un debat racional i raonable per orientar als nostres socis i als consumidors i ciutadans de Catalunya i en general d'Espanya, el debat hauria de centrar-se en els arguments econòmics, financers i socials de tot tipus que recolzaven i recolzen qualsevol posicionament polític en benefici dels consumidors. Un discurs d'aquest tipus que iniciem llavors sembla haver-se imposat finalment en la societat catalana, que ha pogut comprovar que la realitat d'un canvi polític

com la independència tenia per a la vida real a Catalunya i a Espanya.

Per als consumidors i usuaris, sabem fa molt temps que la major part de la legislació prové de la Unió Europea, de la qual Espanya simplement, i cada vegada més extensament, tan sols pot traslladar-la a la nostra legislació, fins i tot sota la vigilància de la Comissió Europea, el BCE i altres organismes. Particularment és decisiva la Unió Europea en tota la legislació financera i bancària i en els serveis d'interès general (telecomunicacions, energia, transports, etc.) en els quals, d'altra banda, no tenen competències les Comunitats Autònomes i cal reconèixer que no tindria molt sentit que les competències en consum respecte a entitats financeres, o entitats dels grans temes del consum, sent empreses de caràcter nacional, internacional o global tinguessin repartides les competències entre 17 CCAA i Ceuta i Melilla. La situació actual en les quals tenint les CCAA competències plenes en consum, no poden intervenir en tots aquests temes decisius per a la qualitat de vida de tots els consumidors a Espanya. És est un problema que ADICAE sempre ha proposat solucions d'eficàcia per als drets dels consumidors, que ni és l'actual situació de descoordinació autonòmica i centralització en ministeris que gens tenen a veure amb el consum com a Economia, Justícia, Foment, etc.

Per tant la nostra posició tancada de defensa dels consumidors i usuaris catalans ens porta a promoure un moviment unitari dels consumidors espanyols i europeus com a única forma d'aconseguir una millora dels drets en els camps principals del consum, més enllà dels posicionaments polítics plurals que els nostres socis tenen dret a tenir i exercitar, i en els quals AICEC-ADICAE i ADICAE no ha d'interferir, encara que sí vetllar perquè els arguments de la nostra organització són sempre base d'un debat raonable i raonat en temes polítics de la mateixa manera que en temes econòmics i socials.

Finalment, des d'ADICAE hem denunciat públicament davant les institucions espanyoles i europees els evidents arbitraris i injusts atacs encapçalats per CaixaBank i Banc Sabadell a l'economia de Catalunya i als ciutadans i consumidors catalans, i ho seguirem fent fins a aconseguir una rectificació en tota línia. Això mateix ho hauríem fet davant qualsevol que organitzés boicots contra qualsevol territori espanyol o europeu (Galícia, Albacete, Ceuta, França, Holanda, Itàlia...), que sempre paguem finalment els consumidors i usuaris.

Manuel Pardos
presidente@adicae.net**en 1 minut****ACTUALITAT » Pàgina 3**

Ministeri d'economia: el Servei d'atenció al banc.

EN PORTADA » Pàgina 4

Caixabank i Banc Sabadell: de piròmans a bombers.

EN PORTADA » Pàgina 5

El lloguer: la nova bombolla de la crisi de l'habitatge.

ASSEGURANCES I SALUT » Pàgina 6

El negoci Banca-Assegurances, cada cop més present.

ESTALVI I CRÈDIT » Pàgina 7

Productes de risc camuflats: Fons d'inversió i de previsió social.

PÀGINES CENTRALS » Pàgines 8-9

Banc Popular: Manipulacions secretes i fosques amb els interessos de més de 300.000 petits accionistes-estalviadors.

DEFENSA COL·LECTIVA » Pàgina 10

Clàusules Sòl: una lluita amb nom de victòria que continua.

CONSUM DE POLÍTICA » Pàgina 11

Cal aconseguir que la nova Llei Hipotecària acabi amb els problemes de milions de famílies.

GRANS TEMES DEL CONSUM » Pàgines 12-13

Un dels reptes del s. XXI: l'Alimentació responsable.

PARTICIPACIÓ I ASSOCIACIONISME**» Pàgines 14-15**

Els equips de col·laboració agafen força.

Ministeri d'economia: el Servei d'atenció al banc

La crisi financera del 2008 encara porta cua, i és que després de que esclatés la bombolla immobiliària s'ha evidenciat l'estreta relació que existeix entre el sistema polític i el sistema financer. L'evidència de que els partits polítics han velat pels interessos dels bancs sempre l'hem percebut. Però en un moment on el sistema financer espanyol està en recessió per culpa de la seva avarícia incansable en l'especulació immobiliària, els bancs

espanyols han necessitat i necessiten encara més privilegis per poder afrontar la situació.

En aquest sentit, el Ministeri d'Economia, presidit pel Ministre Luís de Guindos, ha estat la palanca que ha obert la majoria de "reformes" des de que va arribar al poder el 22 de Desembre del 2011. Tot i que cal esmentar també la ex-ministra Elena Salgado ja va deixar la porta oberta a aquestes reformes que ha acabat materialitzant l'actual Govern espanyol.

Els hi hem prestat diners als bancs i a sobre les mateixes persones que ho hem fet l'haurem de retornar

Des d'Aicec-Adicae hem enumerat uns dels principals privilegis que l'Estat ha atorgat a les entitats financeres en perjudici dels interessos de les persones consumidores. Cal assenyalar com a primer, i segurament el més important, el rescat bancari valorat en uns 100.000 milions d'euros del 2012 que haurem de tornar tots els ciutadans ja que el mateix Banc d'Espanya cada mes que passa condona més deute a les entitats rescatades. En poques paraules, els hi hem prestat diners als bancs i a sobre les mateixes persones que ho hem fet l'haurem de tornar.

L'Associació ha viscut les conseqüències d'altres actuacions privilegiades a les entitats financeres de Bankia, o recentment el Banc Popular; on gràcies al beneplàcit del Ministeri s'ha enganyat i estafat a les persones consumidores. Amb au-

ditories falses realitzades per Deloitte i subvencions públiques mentre els petits estalvis dipositats en aquestes entitats s'evaporaven i desapareixien.

Cal remarcar també les autoritzacions de quedar-se entitats financeres senceres pel mòdic preu d'1 com han estat els casos de la CAM amb el Banc Sabadell o el Popular amb el Santander. Amb privilegis fiscals i inclús ajudes públiques (més diners de les arques de l'Estat) a mode de subsidi.

El Ministeri d'Economia en els darrers anys no ha legislat cap normativa a favor de les persones consumidores

Per no parlar de l'IRPH - on es permet als bancs a no acceptar l'eüríbor com a nou índex als afectats per IPRH caixes -, el de clàusula sòl - on es permet als bancs enganyar i mentir en les contestacions - o el de "Caixabank" - on es permet als bancs carregar-se tots els drets dels petits accionistes per tenir lliure acció -.

O la modificació de la llei d'arrendaments urbans per donar sortida a tot el "stock" d'habitatges que estaven expropiant (amb desnonaments) en l'especulació del lloguer. Ja que es va permetre modificar de 5 anys a 3 anys el període màxim en els arrendaments fent possible un augment més continuat dels preus de lloguer. I per tant, fer més rendible un activitat que ha passat a ser principal mentre no puguin tornar a la bombolla de la compra-venta.

Finalment, per tancar una llista que podria ser més llarga, les bonificacions que donarà el Ministeri d'Economia a aquelles persones consumidores que vulguin canviar la seva hipoteca de variable a fixa en un moment en que els interessos estan en mínims històrics i garantir un millors ingressos hipotecaris a les entitats financeres.

En resum, el Ministeri d'Economia ha actuat en els darrers anys com un Servei d'Atenció al Banc i no ha legislat cap normativa a favor de les persones consumidores.

Noves formes de pagament o control de l'economia domèstica

Els mitjans de pagament ens permeten pagar o enviar diners sense la necessitat de l'efectiu. Acostumem a utilitzar-los per la seva agilitat i les comoditats que ens aporten. No obstant, s'ha de tenir en compte que les entitats financeres estan molt interessades en el seu ús. Tan per la disminució de despeses com per la informació personal que els hi aporten els nostres dispositius i de l'ús que en fem. Però en els darrers anys han aparegut noves modalitats alhora de pagar, enviar o rebre diners. Tot i que es coneixen com a "nous" mitjans de pagament es tracta d'una modernització dels antics. Es podria dir que es tracta d'una reformulació digital de les targetes.

Els bancs ofereixen primer els productes gratuïts per després cobrar pels seus serveis

La lluita per "bancaritzar" l'economia domèstica de les persones consumidores l'han guanyat les entitats financeres ja que han aconseguit que el conjunt de la societat depengui d'aquests siste-

mes o mitjans de pagament. Ho van aconseguir amb les targetes i ara ho pretenen fer amb noves modalitats com el pagament amb el mòbil, les targetes virtuals o inclús plataformes intermediàries digitals com PayPal o Iupay. Ofertant-les primer de manera gratuïta per després començar a cobrar pels seus serveis.

Paral·lelament, la seguretat d'aquests nous mitjans no sempre és la millor ja que en la majoria de casos som les persones consumidores les que hem de garantir-la en el seu ús. No obstant, les tecnologies de pagament a través del mòbil que ofereixen les entitats bancàries o alguns comerços empenen modalitats de pagament amb crèdit per defecte amb interessos força elevats. Pel que cal tenir cura i vigilar quins productes contractem i si s'adeqüen a les nostres necessitats.

Cal recordar que les entitats financeres tenen una voluntat molt clara de digitalitzar tots els pagaments per tenir un major control de les nostres transaccions i poder cobrar comissions a les empreses intermediàries que efectuen aquests pagaments.

Les franquícies es consoliden a la banca

Des de que es va iniciar la crisi financera la banca ha entrat en recessió: ja no guanya el que guanyava abans. Per aquest motiu la seva principal preocupació ha estat, i és, recuperar els marges de benefici dels que gaudien llavors. L'origen principal d'aquests beneficis era l'activitat immobiliària i la comercialització de préstecs hipotecaris. Però aquesta roda especulativa ja va finalitzar i la bombolla ha hagut de transformar-se amb la finalitat de continuar omplint les arques dels alts directius.

La Banca té la intenció de deixar de prestar un servei presencial en les seves pròpies oficines i el futur passa per les franquícies

Les mesures preses en aquest sentit han estat moltes i variades, però cal destacar la que està tenint un impacte més notable per a les persones consumidores: la reestructuració bancària de les seves oficines i l'atenció al públic. Ja és un fet consumat la desaparició d'oficines en molts municipis després de les fusions bancàries, però darrere d'aquests tancaments no hi ha tan sols una racionalització dels recursos sinó també un idea molt clara: externalitzar tots els serveis possibles i estalviar en totes les despeses possibles "innecessàries" i poc

productives per a les entitats financeres. La Banca té la intenció de deixar de prestar un servei presencial en les seves pròpies oficines i el futur passa per les franquícies. Model empresarial en el que les persones consumidores ens veiem perjudicades ja que no tenim un

tracte directe amb treballadors de l'empresa en la que adquirim els productes o serveis. A més, aquests treballadors estan sotmesos a una necessitat més gran de comercialitzar productes; on normalment el seu coneixement no te perquè ser massa ampli ja que les condicions laborals d'aquests acostumen a ser mediocres.

Per als bancs l'atenció al públic ha passat a un segon pla ja que no és una activitat productiva,

tan sols els interessa vendre i vendre el més possible

Estan buscant una atenció personal amb els seus clients centrada l'"assessorament" on intenten oferir el màxim dels seus productes i crear necessitats irrealment a les persones consumidores que acudeixen a ells amb la finalitat de vendre el màxim de productes possibles: assegurances, productes financers, d'inversió, renting... Però en cap cas estan encarant el negoci d'atenció personal en la solució i resolució de dubtes dels seus clients. És més, practiquen la tàctica de terra cremada: que consisteix en desgastar al màxim, vendre al màxim sense prestar atenció en les possibles conseqüències de les seves vendes agressives. Aquestes conseqüències acostumen a sorgir dos anys més tard, període en el que el comercial que va vendre el producte ja no estarà en aquella oficina pel que la persona consumidora no podrà reclamar-hi personalment a ella.

Aquest model ja el va instaurar el Banesto i actualment funciona en el Santander que ho està expandint amb la finalitat de tancar totes les seves oficines no principals. Moltes altres entitats han iniciat també aquest camí com Banc Sabadell, BBVA a nivell digital, entre d'altres.

EN PORTADA

Caixabank i Banc Sabadell: de piròmans a bombers

Les entitats financeres catalanes han enganyat i falsejat informació creant una alarma social a canvi de beneficis i privilegis polítics

El passat 6 d'Octubre el Govern espanyol va aprovar un nou Reial Decret-Llei en el que tornava a beneficiar a les entitats financeres per damunt dels drets de les persones consumidores. Aprofitant la situació política a Catalunya els dos principals bancs catalans de l'IBEX-35, Caixa-bank i Banc Sabadell, van iniciar a principis del mes d'octubre una campanya de mentides i enganys sobre la seguretat bancària. En van treure un rèdit borsari enorme en tan sols 24 hores que va anar acompanyat d'un nou favor polític vers els Consells d'Administració de les empreses corporatives.

Les entitats financeres tenen mans lliures per poder decidir unilateralment

Aquesta normativa legislativa, s'ha "carregat" els pocs drets que li quedaven als petits accionistes i petits estalviadors en les Juntes Generals d'Accionistes. Ja que de facto ha destruït i minvat la seva capacitat de decisió i participació. D'aquesta manera les entitats financeres tenen mans lliures per poder decidir unilateralment, sense que cap òrgan supervisor o col·lectiu que s'hi pugui oposar a les seves decisions discrecionals, o si més discutir-les.

Aquesta nova normativa va en sentit contrari a les directives europees

Aquesta nova normativa, va en sentit contrari a les directives europees aprovades en els darrers anys. Per aquest motiu, ADICAE, que forma part de diferents grups consultius, va denunciar i requerir davant la Comissió Europea i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats (ESMA - en les seves sigles en anglès), a immediata regulació amb la finalitat de restablir els drets dels petits accionistes i estalviadors.

La resta de la ciutadania hem hagut de lluitar per sobreviure amb les restes que ens han deixat

Els bancs estan vivint contínuament dels favors polítics que els hi brinden els diferents governs i a canvi, de tant en tant, les entitats financeres els hi retornen aquests favors més enllà de la financiació preferent del seus partits polítics. Aquesta ha estat la situació en

la que ha sortit CaixaBank i Banc Sabadell incendiant l'opinió pública i creant una alarma social injustificada en tots els seus clients per raons polítiques sorgides a Catalunya durant el mes d'octubre de 2017. Una entitat financera es caracteritza per enviar sempre missatges tranquil·litzadors i de calma davant de qualsevol situació d'alarma, ja que la seva estabilitat financera en depèn d'ella. Per aquest motiu des d'ADICAE-ADICAE ens hem sorprès de què el qui haurien de ser els bombers econòmics, ja sigui només per la seva pròpia estabilitat, hagin actuat de manera incendiària, es podria dir que tan CaixaBank com Banc Sabadell han estat uns "piròmans-bombers" per motius polítics no justificats en la realitat, sinó amb una interpretació interessada, subjectiva i falsa. Després d'haver incendiat l'economia i la societat catalana, ara demanen confiança i calma als usuaris i clients, al mateix temps que la tornada de les empreses que van marxar.

L'Associació ha hagut d'actuar i informar, com sempre fa, sobre les veritats i les mentides que aquestes entitats han traslladat. El temor a la pèrdua dels dipòsits és falsa, el Fons de Garantia de Dipòsits els garanteix en una relació mercantil. Altres mentides han estat afirmar que els comptes corrents dels seus clients perillan si estan en ofícines situades en territori català; quan la inseguretat financera és la mateixa tant si està en un lloc com en un altre.

Ambdues entitats financeres han volgut incendiar l'opinió pública creant un clima de pànic afirmant la immediata sortida de la Unió Monetària Europea del territori català. Més enllà del debat polític, això no és cert, si la independència de Catalunya arribés a produir-se i quedés fora de l'euro, no seria un procés immediat tal i com en el cas del Regne Unit. Aquest seria un

El temor a la pèrdua dels dipòsits és falsa ja que el Fons de Garantia de Dipòsits els garanteix

procés feixuc en el que les parts implicades necessitarien d'anys abans de produir-se la immediata sortida. De totes formes, cal recordar que les persones consumidores tenim dret en tota la unió europea globalment, a tenir els comptes corrents i els productes

bancaris amb la moneda que vulguem, tan sigui euros, dòlars o francs suïssos.

La seva actuació incendiària només es pot entendre com un favor al poders polítics als quals afavoreixen

Cal esmentar que les fortunes de les elits espanyoles - i catalanes - estan en entitats financeres que resideixen en territori fora de la Unió Europea i amb comptes corrents que no estan amb la moneda pròpia del país com són els casos de Suïssa, Andorra o Panamà. CaixaBank i Banc Sabadell en són conscients d'aquestes mentides i la seva actuació incendiària només es pot entendre com un favor a les institucions a les que afavoreixen econòmicament.

El moviment d'ambdues entitats ha provocat un terratrèmol empresarial que ha arrossegat centenars d'empreses amb la intenció de voler enfonsar un país. ADICAE critica i s'enfronta quan cal a les entitats financeres pel seus fraus i enganys, però en cap cas pretenem que una entitat financera s'enfonsi, però sembla ser que aquestes dues entitats han intentat enfonsar tota un territori

i teixit empresarial del que ells mateixos en són beneficiaris. De fet, ja es parla de la tornada de CaixaBank a Catalunya, o si més no, aquesta entitat ja està patint les conseqüències de la decisió política pressa. A diferència de la entitat presidida per Jordi Gual - titella d'Isidre Fainé a l'ombra -, el Banc Sabadell s'ha apuntat al carro més per necessitat que per convicció ja que els seus problemes econòmics, que arrossega des de l'esclat de la crisi, l'obliguen a prendre decisions polèmiques i arriscades amb les que intentar capejar el seu temporal. A conseqüència d'aquesta alarma social, altres entitats financeres com el BBVA han estat perjudicades amb retirades de dipòsits i inversions per part dels seus clients. Per aquest motiu des d'ADICAE-ADICAE acusem a les dues entitats financeres catalanes de piròmans del teixit econòmic de les persones consumidores de tota Espanya.

Aquesta no ha estat una informació "veraça, clara ni completa [...] que no indueixi a la confusió o l'engany", termes que estan tipificats en la Llei del Mercat de Valors, pel que s'ha infringit la normativa im-

catalogada com a molt greu. ADICAE ha denunciat obertament a aquestes entitats financeres a la Comissió Nacional de Mercat de Valors (CNMV) perquè no tornin a escapolir-se gràcies al poder que controlen sobre les institucions de l'Estat. Com així ho hem denunciat des d'ADICAE demanant la no aprovació als diferents grups parlamentaris del Congrés dels diputats amb una carta del President, Manuel Pardos, i un informe tècnic detallat. Aquesta informació va ser publicada en la nota de premsa d'ADICAE de 19 d'octubre de 2017 a la que es pot accedir des del lloc web: <http://www.adicae.net/nota-de-prensa/>.

Cal estar atents i denunciar tots aquests actes ja que aprofitant que el conjunt de la ciutadania està entretinguda en sobreviure: buscar una primera feina, sortir de l'atur o millorar les seves condicions laborals per horaris intempestius i salaris que no garanteixen ni l'accés a un habitatge digne; el sistema financer i polític estan aprofitant l'ocasió per modificar aquelles garanties, drets i serveis que tan de temps ens van costar d'obtenir.

El lloguer: la nova bombolla de la crisi de l'habitatge

La banca i les empreses immobiliàries van aconseguir un nou favor polític el 2013 amb la modificació de la llei d'arrendaments urbans per poder donar sortida a tots els actius immobiliaris que prèviament havien expropiat.

El negoci més fructuós que va fer créixer Espanya durant els anys noranta i dos mil es va centrar en la compravenda de l'habitatge creant un cicle especulatiu on les entitats financeres i immobiliàries van guanyar uns beneficis enormes fent d'aquest negoci el seu principal actiu d'ingressos. No obstant, amb la crisi financera del 2008 la gallina dels ous d'or es va fondre acabant radicalment amb aquesta empresa especulativa. Les pròpies entitats financeres havien propiciat i concedit préstecs de garantia hipotecària a persones de dubtosa solvència amb la voluntat explícita de que quan deixessin de pagar se'ls expropiaria els béns immobles i es podrien vendre a un bon preu ja que "el preu de l'habitatge mai baixa". Ara bé, la realitat va ser molt diferent i quan els seus clients van deixar de pagar i se'ls desnonar de casa seva els preus d'aquells habitatges no els hi cobrien les despeses generades ja que havien disminuït dràsticament.

I aquí és on el Govern espanyol va realitzar el nou favor a la banca perquè pogués rendibilitzar tots aquells habitatges expropiats i sense persones que hi visquin: la modificació de llei d'arrendaments urbans. És a dir, es va canviar la llei que regula els lloguers amb la finalitat de donar viabilitat econòmica a tots els actius que la banca no podia ni pot vendre encara. D'aquesta manera també si han unit les empreses immobiliàries creant una nova bombolla, aquesta vegada al voltant de l'especulació inflacionista del preu del lloguer.

ADICAE ja va preveure l'any 2016 els primers símptomes de la gestació d'aquesta bombolla de lloguer

Es visibilitza en l'increment dels preus de venda dels immobles. Si bé és cert que no s'han registrat valors similars als quals es va arribar al 2007, abans que esclatés la bombolla immobiliària, els increments interanuals dels preus dels lloguers aconseguixen actualment ritmes propers al 7%. Això és la conseqüència de la dinàmica alcista dels preus, sumada a un marc legislatiu que no impulsa el desenvolupament del mercat. A més a més, la cultura immobiliària del país s'ha centrat en els últims anys en l'explotació de la comercialització d'habitatges per la seva venda, i s'ha negat l'existència d'un parc d'habitatges socials, que sí posseeixen altres països europeus molt més avançats en aquest àmbit, que contribueixin a equilibrar les distorsions de mercat. Per això, l'oferta de pisos de lloguer és insuficient i no s'arriba a cobrir la demanda creixent.

L'especulació dels lloguers com a pràctica abusiva

Un punt important que mereix ser parlat és el mercat especulatiu que s'està formant davant aquesta situació. L'especulació immobiliària i de lloguer s'ha convertit en un greu problema per les persones consumidores. L'actuació dels especuladors consisteix en comprar pisos, o fins i tot, edificis d'habitatges sencers, maquillar-los i donar el tret de sortida a un lloguer molt

més alt. El seu "modus operandi" consisteix en invertir poc, pagant i donant el senyal del pis i/o pisos i vendre'ls als pocs mesos per un valor que és molt superior al de la compravenda inicial, arribant a passar aquests habitatges per dues o tres mans d'especuladors fins a arribar finalment a la persona que es decideix a llogar-ho. Les dades parlen per si soles, més d'un 20% dels habitatges que es venen cada any van estar menys de dos anys en mans dels seus propietaris, i aproximadament un 60% hi van estar menys de cinc. És a dir, els propietaris d'aquests habitatges els van comprar única i exclusivament per especular amb ells i vendre'ls a uns preus molt més alts. Si no els venen, tenen l'opció de posar-los en règim de lloguer i obtenir aproximadament una rendibilitat d'un 7,1% de la compra de immoble.

Segons diversos economistes, existeix un sostre per a les rendes que els consumidors estan disposats a pagar. Per sota d'una renda d'uns 1.200 euros mensuals, els consumidors opten pel lloguer, ja que aconseguir un crèdit és complicat; si aquesta oscil·la entre 1.200 i 1.500 euros, el consumidor començarà a dubtar si llogar o comprar; i a partir dels 1.500 euros, es decantarà per

Per sota d'una renda d'uns 1.200 euros mensuals, els consumidors opten pel lloguer, ja que aconseguir un crèdit és complicat

la compra. Això últim fa que molts consumidors vegin més viable l'opció de compra d'un pis en propietat i sol·licitar un préstec hipotecari. Fet que pot acabar induint al país a una segona bombolla hipotecària com la que es va desenvolupar en la dècada passada.

La situació del mercat de lloguer a Catalunya s'ha vist altament modificada en l'última dècada. El registre del Institut Català del Sòl indica que els preus de les rendes de lloguer han anat creixent des de l'any 2013, amb especial incidència en els dos últims anys, principalment a Barcelona i en els municipis adjacents, generalment, a un ritme de dos dígits. Així, els lloguers més alts en tota la península es donen en aquest territori, on el metre quadrat es pot arribar a cotitzar a 11,96 euros mensuals, seguit de Madrid, amb 11,36 euros per metre quadrat al mes.

Com a conseqüència del nivell de preus aconseguits a la capital catalana, les poblacions del seu voltant han vist augmentar la seva demanda. A Barcelona, el metre quadrat ha arribat fins a 15,14 euros al mes. Això es deu a la conjunció de dues situacions, d'una banda la forta demanda que té la ciutat com a centre econòmic i demogràfic que aconseguix atreure a nombrosos professionals, però també estudiants i turistes. I d'altra banda, l'escassa oferta, incapaç d'augmentar més a causa que les condicions de la Ciutat Comtal que li impedeixen créixer més. Tot això, fa que es provoquin una sèrie de tensions en els preus que fa que la demanda de lloguers s'hagi estès a les ciutats perifèriques de la capital.

En conseqüència, Sant Cugat del Vallès ha vist incrementades

les seves rendes fins a un 17% en últims cinc anys, situant-se el preu del lloguer en 13,61 euros mensuals pel metre quadrat. Més interessant és veure com des del 2015 l'augment ha estat d'un 14,6%, major que el de Barcelona. D'altra banda, Castelldefels, municipi situat al sud de Barcelona aconseguix els 13,58 euros per metre quadrat mensuals.

El dret a un habitatge digne en perill per l'especulació del mercat de lloguer

D'aquesta manera, Barcelona s'ha convertit en exportadora de la demanda d'habitatges de lloguer, al no poder satisfer tota la demanda que rep i la lentitud amb la qual augmenta el poder adquisitiu de la demanda. No obstant això, s'espera que dins d'un període relativament curt de temps, els preus dels lloguers a Barcelona tendeixin a estabilitzar-se, mentre s'incrementin en altres poblacions, ja que els nivells de preus de l'any passat, el 2016, se situaven ja en el nivell de pagament màxim de la població i el mercat no pot seguir augmentar-los de manera indefinida.

Per fer front a aquesta problemàtica, L'Agència de l'Habitatge de Catalunya ha creat un índex de referència de preus del lloguer. Es tracta d'un indicador, que pot ser públicament consultat, que ens permet conèixer l'estimació del preu mitjà del metre quadrat del lloguer d'un immoble segons la zona i les característiques del mateix. Si bé, aquest índex no obliga als arrendadors a fixar els preus de lloguer, sí que serveix als arrendataris i a l'administració pública com un indicador que els permet conèixer els abusos que existeixen en els lloguers.

Entra i inscriu-te a la Plataforma online d'Educació Financera d'ADICAE!

POTS TROBAR CURSOS DE DIFERENTS TEMÀTIQUES I APRENDRE SOBRE EL MÓN DEL CONSUM.

NO DEIXIS ESCAPAR L'OPORTUNITAT, FORMA'T PER COMBATRE ELS ABUSOS DE LA BANCA!

<http://educacionfinanciera.adicaeonline.es>

ASSEGURANCES I SALUT

El negoci Banca-Assegurances, cada cop més present

Les entitats financeres estan duent a terme unes pràctiques comercials molt agressives amb la venda d'assegurances.

La crisi financera va suposar una disminució dels grans beneficis de les entitats bancàries, el que no significa que no segueixin amb el seu balanç positiu. És per això que han buscat un nou nínxol de mercat on poder mantindre els seus alts ingressos. Aquest espai de negoci l'han trobat amb la comercialització massiva d'assegurances. Principalment ens trobem un augment a la contractació d'assegurances de vida vinculades a préstecs i crèdits.

amb les mateixes entitats bancàries. Els lligams poden ser accionaris o bé perquè formen part dels mateixos grups empresarials.

Els bancs s'han implantant comercialment en un negoci amb margens de benefici majors que els de la seva pròpia activitat i amb expectatives de creixement, optimitzant el rendiment de les seves sucursals, incrementant la fidelització dels seus i seves clients i presentant-se com a proveïdors integrals de recursos i solucions.

regulen la venda aquests productes. Aquestes protegeixen d'alguna manera a les persones consumidores, però que deixen moltes portes mig obertes per afavorir millorar les "vendes combinades".

La normativa diu clarament que la informació que se li dona a la persona consumidora ha de ser clara i la contractació ha de ser negociada i que no perjudiqui a la part contractant.

La normativa diu clarament que la informació que se li dona a la persona consumidora ha de ser clara i la contractació ha de ser negociada i que no perjudiqui a la part contractant

ment. Al igual que els respectius organismes supervisors, quan es tracta d'abusos per manca d'informació.

Quins són els principals abusos detectats per AICEC-ADICAE

El model conegut com a banca-asseguradores ja comença a tenir els seus efectes en les persones consumidores. Des d'AICEC-ADICAE venim advertint diferents pràctiques abusives que cada cop són més freqüents.

- Obligació de contractar una assegurança, especialment de vida, en el moment de la signatura d'un crèdit, tant hipotecari com de consum. En alguns casos no s'havia informat prèviament.

- Casos de sobreassegurances. Persones a las que els hi han fet contractar dos, o més, assegurances de vida, per «cobrir» préstecs diferents.

- Assegurances de prima única. Les entitats per garantir que no es donen de baixa, obliguen a pagar grans quantitats d'un cop. I que no cobreixen tota la vida del préstec.

- Pòlisses amb cobertures molt limitades o clàusules molt ambigües. Ens trobem amb contractes de difícil lectura i escarides, que a l'hora de donar un part, es trobem amb problemes d'interpretació.

- Casos de defunció del titular del préstec hipotecari, i que l'execució es produeix abans de cobrar la prima. Al final, l'entitat es queda amb l'habitatge i la companyia asseguradora no ha de pagar.

- Comercials de les entitats que venen de manera agressiva assegurances, amb arguments mentides. Per exemple, necessitat d'assegurança de vida per ser estranger o per tenir un fons de pensió.

La reestructuració bancària, les absorcions i les compres dubtoses d'entitats bancàries, tot i que d'una manera més silenciosa també s'ha produït amb les companyies asseguradores. El que s'ha traduït en aquest cas també amb una monopolització del mercat per part d'unes poques companyies, les quals estan lligades

Per altra banda, les asseguradores troben un soci perfecte per obrir nous canals de comercialització massiva de productes.

Una normativa que deixa molts buits legals

Hi han diferents normatives legislatives, des d'autonòmiques, estatals o europees que

excepte en els casos dels hipotecaris. En aquest cas, la persona prestatària està obligada a contractar una contra danys i incendis, i no cal que sigui la que t'ofereix l'entitat bancària.

Però la nova directiva europea tot i que prohibeix les pràctiques vinculades, si que preveu les «vendes combinades». És a dir, prohibeixen la

imposició de venda de grups de productes, però dona peu a algunes excepcions, on les entitats poden tornar a trobar un buit legal per continuar les seves pràctiques abusives. Tot i que posa èmfasis en la necessitat de transparència, ja coneguem el que entenen les entitats financeres de l'estat espanyol per transparent.

Uns organismes supervisors que vigilen poc

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions és la institució encarregada, entre altres coses, de vetllar per les bones practiques de les companyies asseguradores. Seria l'equivalent al Banc d'Espanya i la CNMV per als bancs. Però l'activitat d'aquest organisme és molt menys efectiu i actiu que del seu homòleg bancari.

La DGSFP és molt menys activa en quant a transparència, resolució de reclamacions i de control. El que significa un menor control de l'activitat de les asseguradores, i ara de les entitats bancàries. Ens trobem que les responsabilitats són compartides entre asseguradores i entitats bancàries, al igual que les poden eludir fàcil-

AICEC-ADICAE a les jornades d'excel·lència a Esterri d'Àneu

Aprofitant l'experiència d'AICEC - ADICAE com Associació de Consumidors en l'àmbit de les assegurances i, en concret, les assegurances mèdiques, el nostre Vicepresident, el Sr. Jordi Tarruella Mellado, va ser convidat a les jornades de l'excel·lència a Esterri d'Àneu on es va parlar dels avantatges i perjudicis en la medicina privada i en la pública.

Com Associació de Consumidors no podem entrar dins de l'àmbit de la sanitat pública ja que no existeix un contracte, no hi ha una relació de consum

El Vicepresident d'AICEC-ADICAE, Jordi Tarruella participa a les jornades d'excel·lència a Esterri d'Àneu

entre l'usuari i el prestador del servei. No obstant, com altaveu dels consumidors devem incidir en tots els temes que ens afectin com usuaris, facilitant la informació, d'una manera transparent i efectiva per resoldre qualsevol problema que se'ns presenti.

Per donar una solució a les dificultats que ens trobem o per realitzar reclamacions, a la medicina privada existeix un Servei d'Atenció al Client (SAC). Per la seva banda, a la sanitat pública també trobem els seu homòleg, la Unitat d'Atenció al

Usuari (UAU), el funcionament del qual és desconegut per la majoria dels pacients.

Durant la ponència realitzada per Jordi Tarruella, es va dedicar a explicar el mecanisme del UAU, per donar-lo a conèixer i mostrar als consumidors una nova eina que defensa els seus drets.

Així doncs, dins d'aquestes jornades que ja fa quatre anys que es van portant a terme, AICEC-ADICAE va defensar als consumidors, informant, prevenint i reclamant per tots ells davant qualsevol conflicte que es trobin.

Productes de risc camuflats: Fons d'inversió i de previsió social

En els últims anys, a causa de la poca rendibilitat que ofereix l'estalvi, els consumidors han començat a invertir i dirigir els seus estalvis a diversos productes com són els fons d'inversió i els fons de previsió social. Poques vegades els estalviadors són conscients del risc que suposa invertir en aquests productes que no es troben garantits, estan sotmesos a les fluctuacions dels mercats i, a més a més, les entitats financeres els fan passar per productes d'estalvi.

Els fons d'inversió

És un patrimoni que pertany a una pluralitat d'inversors que són administrats per una societat gestora, que no és la propietària del mateix, però que el seu objectiu és captar fons, béns o drets dels usuaris per a la seva gestió i inversió en béns, drets, valors o diferents tipus d'instruments que oferiran un rendiment per a l'inversor.

Existeixen nombrosos tipus de fons d'inversió en els quals invertir i segons la situació econòmica del propi inversor o del mercat, es pot, i fins i tot es recomana, diversificar la cartera. Entre ells trobem els fons de renda fixa, que inverteixen els seus actius en bons, lletres i obligacions d'empreses privades o administracions

feriors a les comissions de gestió del propi fons.

D'altra banda, existeixen els fons de renda variable on la inversió de la persona consumidora és invertida en accions de diferents empreses de tot el món. Aquest tipus de fons és més propici a unes fluctuacions més grans de pujades i baixades; i la rendibilitat dels interessos pot ser a mitja i llarga durada, entre tres i cinc anys.

Tots dos tipus de fons d'inversió acostumen a ser uns productes comercials tancats que s'ofereixen al públic en general; i ni molt menys són els que es comercialitzen amb les persones més adinerades. De fet, aquesta és la il·lusió en la que és fa creure a la persona consumidora que diposita els seus diners en les mateixes mans que les grans fortunes. I de fet, només es contracta un producte de comercialització massiva que sempre reporta beneficis a l'entitat financera, tan si la persona consumidora guanya com si perd.

Els nous fons de previsió social

La popularitat dels fons de previsió social ha augmentat en els últims anys en contraposició als productes "clàssics" d'estalvi i inversió financera, com els dipòsits d'estalvi, que atorguen una nul·la o mínima

com les assegurances de vida d'estalvi i els plans individuals d'estalvi sistemàtic (PIAS), que constituïran una renda vitalícia que es percebrà al moment fixat en el contracte. La tributació d'aquests productes comporta certa complexitat a causa de la quantitat d'instruments existents i els límits de les deduccions mateixes. Des de la crisi econòmica, i davant l'alarma sobre la inestabilitat del sistema de pensions, les entitats financeres han aprofitat aquesta situació i han començat a comercialitzar de forma massiva aquests productes per millorar els seus ingressos. Aquests no sempre s'adeqüen a les necessitats i perfils dels usuaris, com tampoc a la previsió que aquests puguin tenir de la disponibilitat dels seus estalvis i els seus diners.

Informa't i forma't abans d'invertir

Abans de contractar aquests fons cal preguntar-se si aquest convenen i analitzar les característiques dels mateixos i la seguretat que aporten a l'estalviador. S'ha de tenir en compte que en cas que existeixi un problema de solvència, o bé de la gestora o de l'òrgan depositari, generalment un banc, els diners dels inversors no passaran a formar part del deute d'aquesta entitat, aquest pot ser traspassat a un fons d'inversió diferent.

Els fons, generalment, es veuran coberts pel FGD, fins a un valor de 100.000 euros per titular i entitat. Hem de vigilar si el nostre producte no es troba cobert, la qual cosa ens indicarà que el risc és elevat. Per triar els productes on dirigim la nostra inversió, és important conèixer bé quina és la nostra situació econòmica i personal, la situació de mercat i, especialment, els nostres objectius. Haurem d'escollir els fons que millor s'adaptin a les nostres necessitats. Un cop tinguem seleccionada la cartera en la qual hem decidit invertir, com a mínim una vegada cada tres mesos, haurem de realitzar un seguiment, ja que la situació del fons, o la nostra situació personal, pot variar i no s'adeqüen a les nostres necessitats. La informació i la formació de la qual disposem han de guiar-nos a l'hora d'invertir en fons d'inversió, per la qual cosa s'aconsella tenir unes nocions financeres bàsiques abans de signar res. Els consells o recomanacions dels comercials del banc no són els més adequats per prendre les decisions que més ens pugui beneficiar.

El consum de la immediata: Crèdits ràpids

Si bé els crèdits al consum i els crèdits ràpids van aparèixer en un context de forta crisi, on el consumidor necessitava demanar un préstec per poder fer front a despeses vitals i necessàries per a la vida quotidiana, avui dia ens trobem amb una situació molt diferent. Actualment, amb un sol "clic" tenim a l'abast préstecs econòmics no gaire elevats, una tasca molt senzilla gràcies a empreses especialitzades que, sense demanar quasi bé cap requisit, et concedeixen la quantitat que sol·licites per ser retornada en un termini de temps breu. Però, què hi ha rere aquesta immediata? Podem dir que, per una banda, les conseqüències econòmiques no desitjades, a partir de les clàusules abusives d'aquests contractes, la manca d'informació contractual, els tipus d'interès

(es retorna el doble de la quantia sol·licitada) o el sobreendeutament. Per altra banda, la irreflexivitat. La tendència actual dels consumidors de crèdits ràpids ha patit una transformació, de la necessitat i la manca a l'opulència i l'abundància. I aquesta transformació no tindria sentit si no tinguéssim en compte algunes pràctiques d'aquestes empreses de crèdit, com per exemple la immediata i l'anonimat. Però tampoc tindria sentit si no poséssim èmfasi en la societat del consum, on tenir més és sinònim d'èxit.

Cal, una educació orientada al consum responsable, una educació financera per fer front de forma autònoma i sostinguda en el coneixement de les diverses opcions que el mercat ofereix.

JORNADA SOBRE HIPOTEQUES, CRÈDIT I PERSONES CONSUMIDORES

HIPOTEQUES, CRÈDIT I PERSONES CONSUMIDORES

LES REFORMES NECESSÀRIES DESPRÉS DE LES LLIÇONS DE LA CRISI

Projecte: "Actualitat i perspectives en el mercat de crèdit en Espanya"

29 de Novembre de 2017 | 17:00 h

Biblioteca Tecla Sala

(Avinguda de Josep Tarradellas i Joan, 44 L'Hospitalet de Llobregat).

PRESENT I FUTUR DEL MERCAT DE CRÈDIT PER A LES PERSONES CONSUMIDORES

públiques. Amb aquest producte s'assumeix la devolució dels diners prestats més uns interessos fixats a un plaç de temps determinat. No obstant, en els fons d'inversió de renda fixa no s'adquireixen aquests productes directament sinó uns drets sobre ells que és venen i compren com si fossin accions. Pel que tot i que es venguin com a productes "estables", no és així ja que davant una pujada d'interessos es poden arribar a perdre molts diners per devaluació dels teus drets. A més, s'ha de tenir en compte que els interessos que generen actualment aquests productes acostumen a ser in-

rendibilitat. En aquests fons l'entitat financera actua com a intermediària en la contractació i comercialització.

Els "productes d'estalvi-previsió" són assegurances que cobreixen contingències, es contracten a llarg termini, i complementen els sistemes públics de previsió social. Poden ser d'estalvi-pensió, com els plans de pensions o els plans de previsió assegurats (PPA), que assegurin una rendibilitat a un interès determinat fins a la jubilació i permeten suspendre i rehabilitar el pagament de les primes a qualsevol moment; o també, els actius d'inversió financera,

Banc P

Manipulacions secretes i fosques amb els interessos

Nova jugada magistral dins del mar financer que deixa a més de 300.000 afectats la major part d'ells petits accionistes i estalviadors. Una manca de transparència i la inacció institucional per emparar a les famílies perjudicades. Estem davant d'un nou frau.

Breu història de l'últim banc intervingut

Són moltes les notícies que han sorgit des del passat mes de Juny arrel de la compra per un euro del Banc Popular pel part del Banc Santander. L'entramat financer no és senzill però els objectius es repeteixen un cop més; jugar amb els fils del poder d'aquells que tenen una bona part del capital mundial per conquerir més part del pastís.

El guió del Banc Popular es va començar a narrar per bona part de la premsa de l'Estat Espanyol des de feia anys. El 2012 es van sentir ja campanes de dèficit per part de l'entitat. Un any més tard es va produir l'entrada al Consell d'Administració d'Antonio de Valle amb un peatge de 450 milions. L'empresari mexicà té arrels a diversos sectors: el químic essent el principal accionista del grup Mexichem; el financer creant el banc BX+ que creix a base dels autònoms i les petites i mitjanes empreses al país mexicà; i, per últim, dins del sector del ciment.

Va ser però, arrel de l'ampliació del capital amb més de 2.500milions al maig del 2016 que aquest guió va agafar el to més clar de fallida. Aquest to augmenta amb una nova escena el 6 de Juny d'aquest any. Es convoca el Consell d'Administració que obre Emilio Saracho (nou president del Popular després d'agafar la cadira d'Ángel Ron). Just dos dies més tard, el 8 de Juny el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB) i la Junta Única de Resolució de la Unió Europea (JUR), presidida per Elke König, intervenen el Banc Popular. El mateix dia es publica al Buletí Oficial de l'Estat (BOE) com entitat fallida.

sorbit. El valor de les accions, preferents i bons passa a ser zero just la nit del 6 de Juny. És el Mecanisme Únic de Resolució (MUR) qui és l'encarregat de donar-li aquest valor. Recordem que el MUR en teoria es va crear com un propòsit per garantir la resolució ordenada dels bancs en fallida a un cost mínim pels contribuents i l'economia real. El dia abans d'aquesta intervenció pels òrgans híbrids, el Banc Popular encara era solvent. Va tancar amb una capitalització d'uns 1.300milions. D'aquí que la transparència en tot aquest procés no apareix en cap punt. En tota aquesta trama, anomenada Operació Washington, tenim un actor que hauria de ser secundari però que es fa servir com a justificació de tot el procés. Es tracta de l'informe que publica Deloitte com a auditor independent. En aquest informe, es diu que el valor provisional del mercat del Banc és entre -2.000 i -8.200 milions d'euros. Encara a dia d'avui, no han explicat com es van realitzar aquests càlculs.

Finalment, el dimecres 7 de juny del 2017, el Banc Santander comunica a la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) la compra del Banc Popular per valor d'un euro. I amplia el seu capital amb 7.000 milions d'euros. És el FROB qui s'encarrega d'executar aquesta compra, després que la JUR donés llum verda. Tenint en compte que el Banc Central Europeu (BCE) ja va declarar aquesta entitat inviable. En paraules literals del BCE "la intervenció era necessària per interès públic, per garantir els dipòsits de particulars i pimes, els serveis pagats i els crèdits, a més a més, d'assegurar l'estabilitat financera". Una altra opció que hauria estat vàlida és que l'entitat hagués estat dissolta i s'hagués per la creació d'un banc pont per resoldre el problema.

L'explicació dels dos òrgans anteriors per justificar la intervenció del banc és declarar-lo insolvent. S'ha de recordar que la insolvència d'un banc no creix d'un dia per l'altre. Una entitat, és insolvent quan no es pot fer front als seus deutes futurs amb el valor dels seus béns. Així doncs s'està parlant d'una situació irreversible.

Arribats a aquest punt són les entitats com el Santander, BBVA, CaixaBank i Bankia les possibles compradores del Popular. L'estratègia per part d'Antonio del Valle i el seu equip ja estava desenvolupada, i es tractava de fer-lo atractiu per ser ab-

Recordem que és la primera vegada que la Unió Europea (UE) intervé un banc. La pregunta seria, a qui beneficia tot aquest assumpte?

Les conseqüències cauen directament sobre als petits accionistes i creditors del Banc Popular. Es podran salvar aquelles persones que tenien dipòsits amb un màxim de cent mil euros que estan garantits pel Fons de Garantia de Dipòsits (FGD) i els fons d'inversió que són patrimoni separat de l'entitat. Seguint aquest fil, són tots els altres clients que

MIREM-NOS-H

Mecanisme Únic de Resolució (MUR) -> Organisme encarregat de la recuperació i resolució dels problemes bancaris. Penja de la Comissió Europea i està avalat pel Banc Central Europeu i altres supranacionals. Té com a objectiu marcar criteris per la recuperació, el rescat i la posada en marxa dels bancs europeus. Es finança a través d'un fons solidari dels dipòsits de tots els

Junta Única de Resolució (JUR) -> Agència de la Unió Europea encarregada de garantir la resolució ordenada dels bancs en crisi i de coordinar l'acció amb l'economia real. Actua com element clau

Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB) -> Fons de capital propi jurídica pròpia però depenent del Ministeri de Economia i Negociis. Va ser creat el 2008 arrel de la crisi econòmica com autoritat de resolució del sistema financer espanyol. El seu pressupost és de 100.000 milions d'euros de l'Estat

Veient les seves funcions teòriques, quan actuem davant d'aquests problemes? O busquen beneficiar als

Popular

més de 300.000 petits accionistes-estalviadors

adadors. Repassem pas a pas aquesta estafa per posar un punt de llum en un procés que ha estat marcat per al falta de transparència a l'estalvi? Quin paper ha jugat la Unió Europea i l'Estat Espanyol? Què poden fer els afectats?

HO AMB LUPA

isme europeu de la unió bancària encarregada de coordinar a nivell europeu o nacional, creat al 2014. El Banc Central Europeu (BCE) entre d'altres òrgans de coordinació, sistemes i accions que s'haurien de realitzar a través de nous programes que ofereixin viabilitat dels programes de tots els Estats europeus i un 1% dels diners dels bancs europeus.

Unió Europea, creada al 2015, que hauria de garantir els drets dels clients amb el menor impacte possible sobre l'economia i la Unió Bancària i el MUR.

FROB -> Entitat de Dret Públic amb personalitat jurídica pròpia, d'Economia, Indústria i Competitivitat. Creat al 2015 per resolució executiva per gestionar la reestructuració del Banc Popular. El seu supòsit es determina dins del pressupost general de l'Estat Espanyol.

En a nivell real, ens podem preguntar si les accions dels clients de l'entitat financera que navega entre els interessos d'una petita elit financera?

tenien accions, bons convertibles i deute subordinat que han vist passar els seus comptes a zero.

Dels 300.000 afectats per aquesta maniobra, a data del 31 de desembre del 2016, el 90% eren petits accionistes i el 80% tenia menys de 10.000 accions. És per aquest motiu que no s'entén que el MUR desvaloritzi les accions fins a valor zero. Tenint en compte que a qui estaven perjudicant eren en la seva majoria a famílies que tenien els seus estalvis en forma d'accions al Banc Popular.

Un altre tema de preocupació són les clàusules sòl. Haurà de ser el Santander qui gestioni i es faci càrrec de resolució dels casos pendents del Banc Popular.

ductes d'alt risc i zero rendibilitat batejats amb com a "Bons de fidelització". Un engany total per tenir als clients silenciatos pensant que podran recuperar els diners perduts.

Davant d'aquests fets i continuant amb la defensa dels petits accionistes i creditors. El passat 31 de Juliol es va presentar al Tribunal de Justícia de la Unió Europea un recurs d'anul·lació contra la decisió presa per la JUR. Els motius són la falta de transparència en tot el procés, la desacceleració del valor del propi banc de forma continuada i sense cap fre o acció que ho evites. I, la pèrdua de credibilitat del sistema en si mateix. Ja que en cap cas es va oferir una opció de compra vàlida del Banc Popular on els clients haguessin

El President d'ADICAE ja va anunciar que estàvem davant de la segona reestructuració financera on es busca reduir el nombre d'entitats. És a dir, tenir un panorama molt més homogeni on menys actors dominin el mercat de valors. És aquí on agafaria sentit que tots els òrgans polítics mencionats anteriorment, hagin estat còmplices d'aquest entramat.

Com podem actuar com a consumidors?

El dia 8 de Juny es demana des d'ADICAE que el Congrés dels Diputats doni explicacions de per què s'ha realitzat una intervenció i no una venda. Però ni el Govern, ni el Banc d'Espanya, ni CNMV ni el Ministeri d'Economia es van posicionar de forma clara al respecte. La falta de transparència segueix essent la principal protagonista d'aquesta història.

A mitjans de Juny, es presenta a l'Audiència Nacional un recurs contenciós administratiu contra la FROB que passa a ser acceptat a finals de Juliol d'aquest any.

Veient totes les accions que poden emprendre els consumidors afectats, el Banc Santander comença a oferir als antics clients del Popular pro-

sin pogut canviar de la manera més justa les accions (tot i assolint les pèrdues degut a aquest canvi de banc) en comptes de passar a zero directament.

El 26 d'Octubre, ADICAE va incorporar al procés penal a 700 petits estalviadors accionistes que entre tots aglutinen 9,7 milions de títols, dins de l'acusació particular contra el Banc Popular i 18 dels seus administradors. Es tracta de petits accionistes i titulars del deute subordinat que no han tingut cap alternativa viable que la via judicial per reclamar els seus drets com a consumidors. L'experiència avala que només des de la lluita col·lectiva s'aconsegueixen resultats enriquidors i positius per tots aquells que han tingut la paciència i constància de denunciar qualsevol abús provinent del món financer.

No ens podem oblidar que un cas com el del Banc Popular té antecedents a la CAM. Aquesta va ser comprada per un euro també pel Banc Sabadell. Els afectats van representar un nombre menor, però la jugada va ser la mateixa. Així doncs, cal restar amb els ulls oberts i deserts per fer front a qualsevol irregularitat futura que ens pugui tenir afectes cap als consumidors.

DEFENSA COL·LECTIVA

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea qüestiona la jurisprudència del Tribunal Suprem pel que fa a la retroactivitat de les clàusules sòl.

Clàusules Sòl: una lluita amb nom de victòria que continua

La sentència del TJUE va suposar un punt d'inflexió, però no el final d'un procés que la banca pretén allargar per milions de persones consumidores

Assemblea clàusules sòl. Universitat de Barcelona

Des de desembre de 2016 les persones afectades per l'aplicació de la clàusula sòl varen tornar a tenir l'esperança de recuperar els seus diners. Així com una nova empenta a una lluita que havia desgastat en moltes ocasions les il·lusions. Per això, amb la previsió d'una mobilització de les persones consumidores, el govern va redactar el Real Decret Llei 1/2017, per tal d'evitar un col·lapse dels tribunals, i, en teoria, facilitar la devolució de la retroactivitat.

Abans d'arribar aquest RDL, les esperances estaven ficades en els efectes de la sentència de la macrodemanda d'ADICAE, un cop sortís el recurs i aquest fos ferm. Data que s'esperava per abans de l'estiu de 2017, i que continua retardant-se constantment.

La macrodemanda comportarà una nova oportunitat per entaular noves negociacions

Com sabem, aquesta suposarà una solució definitiva i col·lectiva, que afavorirà, per una banda, a resoldre el col·lapse dels tribunals i, d'altra, que les entitats estiguin més disposades a negociar.

Els resultats del RDL 1/2017

Com ja s'ha anunciat per part d'ADICAE, el RDL 1/2017 en conjunt ha sigut un fracàs. Deixant a les entitats bancàries la decisió de negociació i de diferenciar entre clàusules sòl bones o dolentes. Durant els mesos que està vigent aquest

procediment des d'AICEC-ADICAE hem pogut comprovar tot tipus de reaccions per part de les entitats. Des de bones pràctiques en alguns casos, a intents de negociació on hem trobat irregularitats en les formes i càlculs amb un resultat final no sempre positiu, així com denegacions per raons aleatòries o contràries al que dictaminen els tribunals.

Aquesta llibertat d'elecció per part de les entitats ha deixat a moltes persones afectades amb el que ara sembla l'única opció possible, la judicial. Ja es veurà si la macrodemanda comportarà una nova oportunitat per a una ampla part de les persones afectades per poder entaular noves negociacions.

A més a més, el RDL 1/2017 plantejava la creació d'una comissió de seguiment,

que s'hauria de reunir cada 6 mesos per tal d'avaluar i fer un informe del comportament de les entitats i dels resultats del procés. Aquesta es va reunir amb gairebé 4

La lluita contra les clàusules sòl és un exemple clar dels beneficis de la unió de les persones consumidores com a força de canvi.

mesos de retard del previst, i com ja va anunciar la primera reunió va suposar un fracàs pels tempos marcats per la comissió i l'avaluació feta.

L'empenta de l'acció col·lectiva

La lluita contra les clàusules sòl ha estat en definitiva un exemple clar dels beneficis de la unió de les persones consumidores com a força de canvi. ADICAE sempre ha defensat la lluita col·lectiva per fer front al poder i als abusos de les grans empreses i entitats financeres. És la manera que tenim per canviar les relacions desiguals que trobem actualment.

Sense tot el procés de visibilització de l'abús comès amb les clàusules sòl dels últims 7 anys, a hores d'ara les persones que han pogut recuperar els seus estalvis mitjançant el RDL1/2017 no ho haurien fet. Per això, hem de reivindicar tota aquesta lluita col·lectiva i tenir-la com a exemple per continuar amb la nostra tasca.

Despeses hipotecàries, reclama-les!

El 23 de desembre del 2015 va sortir una sentència (705/2015) del Tribunal Suprem on s'afirma que la clàusula relativa a les despeses hipotecàries, que obligaven els prestataris a fer-se càrrec de totes elles, és nul·la. Aquesta sentència obre la porta perquè es retorni el pagat i a que es deixi d'incorporar als préstecs hipotecaris.

La sentència en concret es referia al BBVA però pot ser extensiva a totes les entitats ja que han incorporat redaccions semblants als seus contractes. Per això la gran majoria dels préstecs hipotecaris podrien beneficiar-se d'aquesta sentència. Com tot procés de lluita contra un abús col·lectiu, ara es tracta de aconseguir que es declarin la totalitat d'aquestes clàusules nul·les. Ara mateix poca jurisprudència clara coneixem,

però el que si sembla és que a poc a poc els diferents tribunals de l'estat espanyol estan donant la raó a les persones consumidores.

Les entitats són conscients que a hores d'ara les probabilitats d'èxit en una demanda no estan tan clares com les clàusules sòl, i que contra més allarguen el

Les entitats bancàries haurien de deixar d'imposar aquestes despeses als consumidors, a més a més, als que així ho han fet, es poden reclamar.

procés, menys persones estaran disposades a reclamar. Per això tothom ha de demostrar a la seva entitat que està disposat a arribar fins el final.

El que està clar fins a dia d'avui és que les reclamacions extrajudicials per part de molts usuaris ja han arribat a les diverses entitats. Aquestes en molts casos estan desestimant les sol·licituds o estan oferint quantitats que van dels 300€ als 500€. Valors que s'allunyen de l'abonat realment al moment de la contractació. Des d'ADICAE, s'ha estat instant a tots els socis i/o afectats que s'adherissin a la nostra plataforma sobre despeses hipotecàries per tal de poder informar de totes les accions previstes per l'Associació per lluitar novament conjuntament contra aquest abús.

Cal aconseguir que la nova Llei Hipotecària acabi amb els problemes de milions de famílies

La Llei Hipotecària de mitjans del segle passat ha quedat totalment obsoleta, i així ens ho han recordat la realitat i el Tribunal de Justícia de la Unió Europea a través de les seves sentències que denuncien els abusos dels bancs en matèria d'execució hipotecària i drets de les persones consumidores.

Brusel·les va pressionar perquè la transposició de la Directiva es fes en breu, anunciant sancions si no s'adaptava a la normativa nacional. Fins ara, les reformes legislatives que ha fet l'Estat espanyol no han resolt vertaderament el problema de pèrdua de l'habitatge en cas d'impagament i generen molta inseguretat jurídica.

La informació prèvia: molta i amb poca claredat

La norma europea recull una sèrie de drets que assisteixen els consumidors en dues fases, abans i després de comprar l'habitatge. En la fase precontractual, preveu que els bancs tinguin l'obligació d'entregar un fullotí informatiu estàndard europeu, a partir del qual s'obre un període de reflexió pels clients de 7 dies abans

de signar la hipoteca o desistir de la mateixa. Tanmateix, es prohibeixen les pràctiques de vendes vinculades. La concessió dels préstecs ha de ser responsable, mitjançant l'estudi previ de la solvència financera del consumidor, l'establiment de normes fiables de taxació i les competències exigides al personal al servei dels bancs. La Directiva preveu mesures de flexibilitat en el pagament amb el dret de reemborsament anticipat, fórmules alternatives a l'execució en cas d'impagament del deutor, i dació en pagament per acord exprés de les parts.

Recentment el Govern ha presentat el projecte de reforma dels contractes de crèdits immobiliaris, del qual encara queda el seu tràmit parlamentari i s'espera que s'aprovi i entri en vigor en el

primer semestre del 2018. El text preveu mesures polèmiques, com que una vegada l'entitat bancària entregui al client tota la documentació, aquest té l'obligació d'acudir gratuïtament a un notari de la seva elecció perquè comprovi la legalitat de les condicions imposades pel banc i resolgui els dubtes que pugui tenir el client, amb la finalitat que el consumidor el signi amb ple coneixement i consentiment. Més que protegir al consumidor, la mesura està pensada per facilitar a la banca la prova que ha informat al client de les condicions del préstec i que, a judici del notari, aquell les ha comprès. La funció que tenen els notaris és la d'informar sobre el contingut d'allò que el banc hagi imposat, però no de prestar assessorament previ i real. El notari no informará

d'altres formes de financiació a les quals el consumidor també pugui optar perquè, senzillament, les desconeix. Per rebre informació i orientació, a part del notari, també es pot anar a una associació de consumidors, els advocats.

La nova normativa no inclou la dació en pagament

El projecte reformula completament les clàusules de venciment anticipat en cas d'impagament de les quotes per part del deutor, establint un període més ampli d'impagament abans que el banc pugui iniciar un procés judicial d'execució hipotecària i, també, abans de desnonar al client que no pagui la hipoteca: el deute generat haurà d'assolir com a mínim un 2 % del préstec, inclosos els interessos, en la primera meitat de durada del contracte, i un límit temporal màxim de 9 mesos. A partir de la segona meitat de la vida de la hipoteca l'impagament haurà de ser del 4 % i un topall de 12 mesos sense pagar. La reforma no preveu que la dació en pagament sigui obligatòria per a les noves hipoteques. Per tant,

el deute pendent de pagament no quedarà saldat amb l'entrega de l'habitatge al banc.

La futura llei desterrarà les comissions de reemborsament total o parcial, excepte en els cinc primers anys de les hipoteques a interès variable i per cobrir les pèrdues financeres del banc en els crèdits a tipus fix, sempre dins d'uns límits.

AICEC-ADICAE va presentar davant del Parlament de Catalunya algunes propostes per millorar la Llei Hipotecària que s'han vist recollides de manera poc contundent. El cas de la limitació dels interessos de demora o l'augment de la defensa del consumidor davant d'un embargament. D'altres, que també es van presentar i han caigut en l'oblit com són, la moratòria per a la paralització dels embargaments; la reducció dels costos judicials; una major protecció per als avaladors; o que l'adjudicació per part de l'entitat bancària de l'habitatge es realitzi en els processos d'execució, per una quantitat superior al 80% del valor de la taxació.

Aquesta Llei és una altra oportunitat perduda per protegir els interessos dels titulars dels préstecs hipotecaris.

En procés la reforma normativa de la Llei del Mercat de Valors

La norma corre el risc de repetir els errors que van portar al fracàs la MIFID I

El Consell de Ministres ha aprovat i remès al Congrés dels Diputats el projecte de Llei de reforma de la Llei del Mercat de Valors amb el qual trasllada la Directiva MIFID II. Encara que té per objecte teòric protegir a les persones consumidores, la veritat és que la UE porta molt de temps centrant-se erròniament en la mera informació als consumidors, un enfocament ja clarament erroni i que només serveix per protegir a les pròpies entitats financeres.

Dues innovacions a implementar-se a la MIFID II

Encara que gran part de les mesures consisteixen a aprofundir en mecanismes ja existents i en el ja citat increment de la informació que cal donar al consumidor existeixen dues aspectes que la legislació té ara l'oportunitat d'esprémer. D'una banda, sota el nom de "governança de producte" s'estableix que en el disseny de cada producte financer es determini no només a quin tipus de públic

va dirigit, sinó que es preveu la definició d'un "públic objectiu negatiu", explicitant-se a quin públic no pot en cap cas oferir-se aquest producte. Per desgràcia el Projecte remès al Congrés no contempla aquesta opció, que hauria propiciat una resolució col·lectiva i ràpida, per exemple, en al frau de la participacions preferents.

Un altre dels aspectes destacables de la MIFID II és el relatiu a la prohibició a les entitats financeres de cobrar comissions o incentius de

La prohibició de vendre certs productes al consumidor "del carrer", un dels principals (i incerts) canvis de la MIFID II

l'entitat que dissenya el producte per vendre-ho. La norma permet aquests incentius només en el cas que el comercialitzador ofereixi no només els seus propis productes (d'entitats del grup) sinó també productes de tercers (per exemple, el Sabadell venent fons de inversió de Caixabank). Malgrat aquestes dues novetats, la nova norma s'enfronta al repte d'afrontar amb eficàcia els problemes que l'experiència i la crisi han posat de manifest, al mateix temps que el projecte de Llei presentat al Parlament haurà d'ampliar els aspectes a reformar si pretén constituir-se en canvi real i efectiu per a les persones consumidores.

@AicecAdicae

**segueix-nos
a les xarxes
socials!**

*i ajuda'ns
a difondre
les nostres
reivindicacions*

GRANS TEMES DEL CONSUM

Nova tempesta al prat, la precarització de la seguretat

Les protestes contra les condicions laborals d'EULEN posen en qüestió la gestió de l'empresa pública AENA.

Diferents grups de personal vinculats als serveis aeris han reivindicat els seus drets laborals mitjançant vagues. El que suposat retards i/o cancel·lacions de diversos vols. En aquesta ocasió, la vaga del personal de seguretat, els problemes venien per les llagues cues que es formaven previ al control. En algunes ocasions ha comportat alteracions diverses, fins i tot pèrdua de vols en algunes ocasions. Al final, els últims afectats, com sempre, han estat les persones usuàries.

Quan una vaga és d'una companyia aèria, com a persones consumidores tenim dret a reclamar a l'empresa el retard o la cancel·lació. Aquestes incidències no les poden considerar com a alienes a la companyia, per això s'han de fer càrrec de la indemnització que correspon. L'empresa en qüestió ha de preveure aquesta vaga, i organitzar-se per garantir la mínima repercussió per als seus i les seves clients. Tot i que les conseqüències poden ser molt greus en alguns casos, es tracta al cap i a la fi un conflicte d'una empresa, de la qual es podria fins i tot prescindir.

És realment EULEN en última instància la responsable d'aquesta vaga?

No podem oblidar que l'empresa tot i que és privada, treballa subcontractada per a una empresa que si és pública. AENA depèn directament del Ministeri de Foment, és per això que es tracta d'un conflicte amb responsabilitats públiques i polítiques, i conseqüències socials.

L'externalització dels serveis cada cop és més habitual, i normalment guanya el concurs

l'empresa que presenti pressupostos més ajustats. El que es tradueix en innumerables ocasions en una pèrdua de qualitat del servei prestat, així com en condicions laborals molt precàries, com venen denunciant les i els vigilants del Prat.

Les persones encarregades de la seguretat privada d'espais com aeroports, al cap i a la fi són una extensió de les forces de seguretat de l'estat. Es tracta

Per reclamar s'ha de demostrar que el temps d'arribada a l'aeroport és molt abans del vol.

d'una irresponsabilitat política tenir a part de la plantilla encarrregada de la seguretat en condicions molt precàries, com ha estat el cas del Prat.

Com ens afecta a les persones usuàries aquestes vagues, i què podem fer?

Al cap i a la fi les conseqüències també són compartides amb les persones consumidores i usuàries dels transports aeris. Més enllà de la manca de seguretat que provoca una vaga d'aquestes característiques, la més recurrent és l'augment de les cues dels controls. Tenint en compte que es tracta d'agost, aquestes es varen fer espe-

cialment llargues.

Les companyies havien avançat aquesta possibilitat, i es va recomanar augmentar considerablement el temps d'arribada previ al vol. Però així i tot aquestes cues varen superar el temps estimat i i es va donar casos de pèrdua dels vols.

Quan es produeix la pèrdua del vol, la persona afectada no pot reclamar a la companyia. Ha de reclamar-li a AENA, com a responsable subsidiària en aquest cas. Però és molt més difícil que et donin la raó i demostrar la seva responsabilitat.

Per reclamar s'ha de demostrar que el temps d'arribada a l'aeroport és molt abans del vol, amb una foto enviada a l'hora d'arribada, amb un tiquet de taxi,

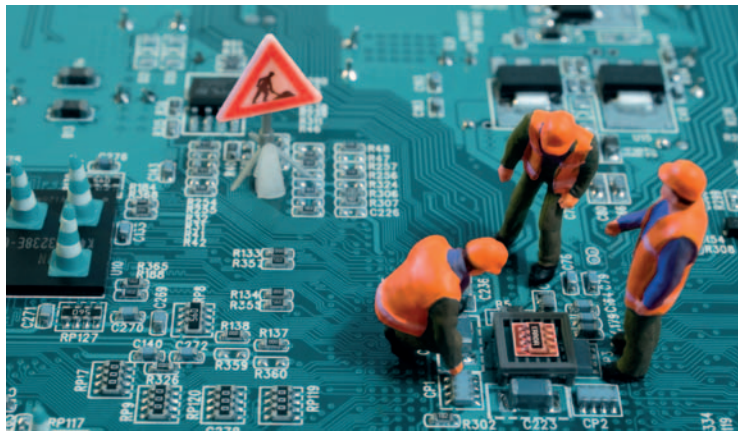
o similars. Però aquestes reclamacions resulten molt més complicades que a una companyia. Molt poca és la gent que acaba reclamant, principalment per desconeixement de com fer-ho.

La força col·lectiva consumerista com única garant de canvi

Per això com a persones consumidores crítiques hem d'exigir a les institucions pertinents i a les empreses públiques que garanteixin un bon servei i unes bones condicions. Només si ho denunciem col·lectivament podrem arribar a produir un canvi real i qualitatiu en les relacions i prestacions d'espais d'interès públic, com ara els aeroports.

Reclamar les garanties és un deure, més enllà d'un dret

Està demostrat que quan les quantitats a reclamar són petites en la gran majoria dels casos no es reclamen.

La normativa europea sobre garanties fixa un mínim de 2 anys per poder reclamar quan ens trobem un defecte de fabrica del producte adquirit, o

bé quan les prestacions d'aquest no siguin les pactades i/o ofertes per la persona venedora. En moltes ocasions el desconeixement d'aquest ter-

mini, de la via per exercir el nostre dret o de quina és la raó del defecte, així com quan es tracta de quantitats petites, no s'acaba exigint el que marca la normativa sobre garanties.

La venda d'aparells electrònics s'ha disparat als últims anys. Aquests són els productes on més defectes podem trobar, i més dificultats per determinar si el problema és de fabrica o no. Però com a persones consumidores tenim varies opcions per defensar-nos, però molts cops aquestes no es coneixen, o simplement s'accepta el defecte i no es reclama. Aquesta deixadesa la coneixen les grans empreses i compten amb ella. L'obsoles-

cència programada apareix per art de màgia passat el temps de garantia, en moltes ocasions els defectes apareixen abans. Tot i que hi ha un cost de reparació que encareix el producte, és una despesa amb la que compten, ja que per la manca de reclam surt en compte.

La unió de les persones consumidores és l'única via per canviar la tendència.

Una deficient eficàcia dels productes el que acaba provocant, més enllà d'un augment dels guanys de les empreses, és un increment de la venda i fabricació dels productes. El que afecta a la nostra econo-

mia personal, té un impacte mediambiental i uns efectes perjudicials en els principals països de fabricació d'aquests productes.

Com a persones consumidores CRÍTQUES, hem de lluitar perquè els nostres productes tinguin una qualitat òptima. Hem de ser RESPONSABLES, ja que l'augment de la fabricació suposa un malbaratament dels recursos naturals. I per últim, SOLIDÀRIES, ja sabem que per la deslocalització de les fàbriques i l'abaratament dels preus i costos, les condicions de milers de persones arreu del món cada cop es pïjor.

Un dels reptes del s. XXI: l'Alimentació responsable

Mirem d'aprop el nostre sistema alimentari.

Jornada Alimentació Responsable realitzada al Centre Cívic Casa Golferichs a Barcelona

L'alimentació és una de les àrees més importants dins de l'àmbit del consum i la salut. Segons l'Informe del Consum de l'Alimentació a l'Estat Espanyol es van gastar 67.095 milions en alimentació durant el 2016. Aquesta despesa va augmentar de mitjana un 3,5% en els nuclis familiars durant el mateix període.

Al 2015, ADICAE va realitzar un estudi anomenat "Coneixement dels consumidors i sostenibilitat del mercat alimentari". Les conclusions a les que es va arribar és que el 97% dels consumidors reconeix no rebre suficient informació sobre les pràctiques de les empreses alimentàries en termes de responsabilitat amb el medi-ambient o seguretat alimentària, entre d'altres. El 88% està interessat en rebre més informació sobre el tema anomenat anteriorment. Més del 85% dels enquestats creu que el model actual d'alimentació no es pot mantenir durant gaire més temps sense esgotar els recursos del planeta. I més del 68% està d'acord en reduir les pèrdues i el malbaratament alimentari. Per tant, es podria dir que som conscients que tenim un sistema alimentari insostenible, volem saber-ne més per buscar alternatives però, tenim les eines i el temps necessari per destinar-les a un tema tan important com el que tenim al plat dia rere dia?

Alimentar-se com a decisió política

Des de fa unes dècades l'elecció d'un tipus d'alimentació o productes s'ha convertit en un acte polític donades les implicacions que comporta cada decisió. Aquest canvi ve donat pels canvis del sistema alimentari amb la globalització de la producció i distribució dels aliments. La formació de grans empreses en aquest àmbit, que

tenen cada vegada més presència a les nostres cuines i frigorífics.

La introducció de les grans empreses agroalimentàries i la deslocalització té unes implicacions mediambientals i socials que les persones consumidores hem de tenir present. El canvi de dieta, la introducció d'aliments exòtics, el consum de productes fora de temporada o processats són algunes de les alteracions en els nostres hàbits de consum. A això, hem d'afegir els problemes mediambientals causats pel transport diari d'aliments arreu del món.

Aquests canvis suposen transformacions en les economies locals i als països productors. A nivell local, es redueix la quantitat de persones que es dediquen al primer sector, fet que va produir un augment de l'atur a moltes de les zones rurals amb la posterior migració a les ciutats. A més a més, el mateix medi i paisatge s'han vist alterats amb la venda de terrenys per fer construccions o l'abandonament de moltes terres de cultiu. Tot el teixit socioeconòmic de moltes zones de l'estat va patir una crisi molt forta, que a hores d'ara no s'ha recuperat. Al que li hem de sumar un creixement desmesurat de les ciutats, que implica un augment d'ús de recursos naturals amb els conseqüents problemes d'espai i serveis.

Pel que fa als països que a hores d'ara es reconeixen com a productors, les conseqüències han estat molt més importants. La introducció de cultius extensius d'aliments no consumibles per part de la població local, com el cas de la soia i la palma; l'ús de productes tòxics i transgènics que alteren l'ecosistema, canvis en els sistemes econòmics de les poblacions, alteracions en l'equilibri socioeconòmic, migracions molt més massives a les grans ciutats, i, fins i tot, expulsió de les comunitats rurals de les seves terres. Tot això comporta

conflictes socials i mediambientals que pateixen milions de persones avui en dia, essent les principals causes de malnutrició i de problemes d'accés a una alimentació bàsica en molts països del món.

La incidència a la salut

El canvi d'alimentació i la introducció de components artificials en la nostra alimentació ha comportat també problemes de salut. L'augment del consum de productes processats, additius i sucres ha fet que la nostra salut empitjori. Ha provocat un increment de malalties associades a l'alimentació com la diabetis, diferents càncers, osteoporosis, problemes estomacals diversos o al·lèrgies.

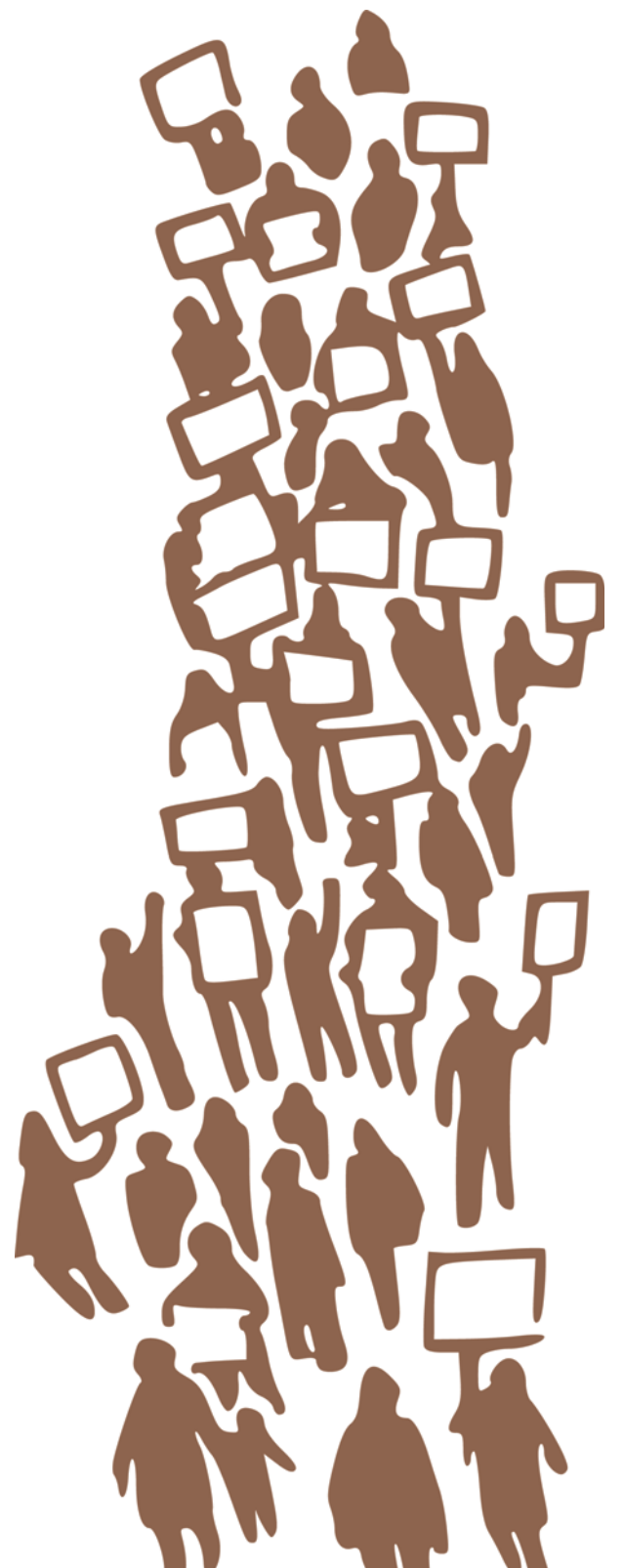
Tots aquests problemes estan lligats al canvi de dieta i a la qualitat dels productes. Qualsevol aliment processat inclou elements afegits que tenen repercussions a la nostra salut. Però, els aliments considerats com naturals, com les fruites, verdures, carns o peixos, poden estar adulterats. En el cas de fruites i verdures per excés de pesticides per evitar plagues o bé els transgènics per millorar el rendiment de la producció. Pel que fa a la carn i el peix, amb la introducció d'antibiòtics en l'alimentació dels animals, que acabem consumint nosaltres.

Per què un projecte d'Alimentació a ADICAE?

Amb les accions que es porten a terme a través d'aquest projecte, es vol buscar l'assoliment gradual dels objectius definits a l'inici. Petites reflexions que busquen tocar el tema de fons. Tenim un sistema alimentari que engloba a tota la societat? Podem menjar sa, de proximitat i de qualitat a un preu just? Tenim eines que ens ajudin a assolir-ho?

A l'Estat Espanyol menjar encara no és un dret a l'abast de tothom. Malauradament, més d'un 3% de les famílies són tan pobres que no poden alimentar adequadament als més menuts. I, en el sistema en el que ens trobem, és més àgil i barat anar a buscar productes de menjar ràpid que informar-nos en profunditat de què és el que estem menjant.

I aquí està la clau, saber on llegir i buscar per saber com omplim les nostres neveres. La qualitat preu es pot trobar, només necessitem restar informats i no deixar de lluitar per una societat amb un model alimentari col·lectiu, democràtic i saludable. I no només sa per tots nosaltres sinó també pel propi planeta. Mengem amb cap!

CONEIXES ELS CENTRES D'INTERPRETACIÓ DEL CONSUM D'ADICAE?

ESPAIS DE FORMACIÓ, TROBADA
I ACTIVITATS CULTURALS

APROPAT A LA TEVA SEU MÉS
PROPERA I INFORMA'T!

l'Ametlla de Mar - Tarragona

Azlor - Pirineos

PARTICIPACIÓ I ASSOCIACIONISME

Els equips de col·laboració agafen força

La missió d'AICEC - ADICAE consisteix en ajudar i defensar els consumidors i els seus drets, treballant per aconseguir un model de consum crític, responsable i solidari que ens ajudi a formar part d'una societat més justa en l'àmbit del consum financer, millorant, els canals de informació i transparència entre les entitats financeres i els consumidors. Aquest objectiu no seria

possible sense la participació i l'ajuda dels socis que col·laboren amb l'associació per donar-la a conèixer i portar a terme la tasca de conscienciació i promoció del moviment consumerista.

Per arribar amb més èxit als objectius de l'Associació, s'han creat sis equips de participació i col·laboració for-

mats cadascun d'ells per diversos socis amb un objectiu comú: donar a conèixer l'Associació i demostrar que AICEC-ADICAE és una alternativa vàlida i fiable per resoldre problemes dels consumidors. Aquests equips es reuneixen regularment, com a mínim un cop al mes.

Mitjans de comunicació d'AICEC-ADICAE

Taller pràctic-visita a Bodegas Torres

Jornada de Benvinguda a noves persones associades

Equip COMUNICACIÓ

El seu objectiu és gestionar i realitzar les tasques de comunicació a través de les xarxes socials i els mitjans de comunicació, newsletter, i a la web d'aicec.adicae.net, mitjançant el seguiment de les notícies i utilitzant sempre informació actualitzada i contrastada.

Assemblea General de la Coordinadora d'Entitats del Poble Sec

Equip INSTITUCIONAL

El equip Institucional es dedica al seguiment i el manteniment dels contactes i relacions amb les diverses institucions, entitats i organitzacions amb les que AICEC-ADICAE té relació per poder arribar al canvi necessari amb la legislació sobre consum. L'objectiu final de la seva feina és enfortir els contactes ja establerts, crear nous llaços d'unió i, a més a més, garantir un espai de participació en aquest àmbit davant de les institucions públiques, la Generalitat, Diputacions, Ajuntaments, altres entitats de consum locals, entitats socials com la Plataforma pel Dret a un Habitatge Digne, la Plataforma per una Fiscalitat Justa, la Comissió Promotora de la Renta Garantida, entre d'altres col·lectius.

TOTS AQUELLS SOCIS QUE VULGUIN COL·LABORAR O TINGUIN IDEES I APORTACIONS PER FER, SABEU QUE AICEC-ADICAE EL FORMEM ENTRE TOTS I TOTES. JUNTS PODEM FER QUE LA LLUITA CONSUMERISTA SIGUI UN ÈXIT. NO HO DUBTIS, POSA'T EN CONTACTE I PARTICIPA!

Equip d'ACTIVITATS

L'Associació es mou i arriba als seus objectius gràcies a les diverses activitats que es realitzen en temes de consum i, aquesta és la meta del grup d'activitats, l'organització, coordinació i realització del seguiment de totes les activitats, així com la gestió de l'agenda on totes aquestes estan recollides. Per una altra banda, s'encarrega de l'organització i la planificació de les xerrades i tallers formatius de consum com l'avaluació posterior dels mateixos. L'objectiu intrínsec d'aquest grup és fomentar la cohesió entre els socis, millorant la seva formació i sensibilització mitjançant els fonaments del consumerisme crític, responsable i solidari, que pot arribar a ser extensiu a tota la societat. Com exemple de les activitats que s'han organitzat recentment per aquest grup tenim la sortida al Jardí Botànic de Barcelona o la visita a les Bodegues Torres, empresa amb denominació d'origen a Vilafranca del Penedès. O, més recentment, a la Cooperativa la Fageda.

Reunió informativa sobre el Banc Popular

Equip REIVINDICATIU

Aquest equip és l'encarregat de coordinar les plataformes d'afectats, el contacte directe amb les mateixes i donar suport a les idees que sorgeixin dins d'aquestes plataformes. Així mateix, són els encarregats d'organitzar i difondre les mobilitzacions fent pública la lluita per la defensa dels consumidors. Mantenen constantment el contacte directe amb els mateixos alhora de donar visibilitat a l'associació al carrer mitjançant el programa de taules informatives, entre d'altres actuacions.

Equip de PARTICIPACIÓ I ASSOCIACIONISME

Es tracta del equip que porta a terme l'acollida i el suport dels socis que tinguin un interès potencial a participar en l'associació de manera activa i regular. És també l'encarregat d'organitzar la jornada de benvinguda on es fa la introducció als nous socis sobre el funcionament de l'associació i la importància que té la feina d'ells mateixos. A més a més, organitza i assegura que els diversos grups i activitats funcionin i garanteixin el cicle del voluntariat: captació, acollida, orientació i planificació del grup de voluntariat.

Equip d'EXPANSIÓ TERRITORIAL

L'objectiu del equip serà la implementació i la difusió de l'Associació i del treball de la mateixa a través de la dinamització d'aquelles activitats que es realitzen a diversos municipis. Així s'aconsegueix la creació de contactes entre els diversos municipis de tota Catalunya. Amb aquest grup es fomenta la creació dels nous grups locals com el del Baix Llobregat o el Vallès Occidental.

**VINE A AICEC-ADICAE
I SIGUES UNA PERSONA
FORMADA I INFORMADA!**

Foto cedida per l'Ajuntament de Lleida

MILLOREM LA NOSTRA ACTIVITAT A LLEIDA!

Per primera vegada al 2017, es va obrir la delegació d'AICEC - ADICAE a Lleida. Durant aquest primer any s'ha fomentat la participació dels socis i la integració dels mateixos tant a la ciutat de Lleida com a tota la província.

Una de les activitats més importants que s'han realitzat són les conferències sobre els temes de consum sempre defensats per l'associació com el tema hipotecari, les as-

segurances, els serveis bàsics i l'alimentació.

A més a més, hem aprofitat la nostra relació amb l'Ajuntament de Lleida i la Regidoria de Consum, participant amb ells en diversos actes, juntament, amb membres de la Junta Directiva d'AICEC - ADICAE. Hem de ressaltar l'acte realitzat amb el Sr. Àngel Ros, Alcalde de Lleida, el Tinent d'Alcalde, Rafel Peris, i els nostres membres de la

junta directiva, Jordi Tarruella i Miquel Cirera, on l'Agustí Vidal, soci d'AICEC - ADICAE, el mateix dia a la tarda, va portar a terme una ponència molt interessant on es va parlar d'assegurances aprofitant la seva experiència laboral. Durant el 2018, i els anys següents, s'espera continuar amb aquesta dinàmica, incrementant la participació, les activitats i la força del Grup Local que s'ha format a Lleida.

Junts ho fem possible

Des d'AICEC-ADICAE sempre hem advocat per la defensa col·lectiva dels drets de les persones consumidores. Per això, necessitem la unió de tothom, especialment de les persones que formem part de l'Associació. Junts hem de denunciar els abusos de les grans empreses de consum i serveis, les quals aprofiten la seva posició privilegiada. A més a més, donada la falta d'impliació per part de les institucions i de l'administració pública en molts casos, els quals no estan complint el seu paper com a garants dels drets i el compliment de la normativa de consum.

Participar en una Associació com AICEC-ADICAE ens ajuda a aconseguir canviar les desigualtats en el món del consum. La lluita contra les estafes i els abusos de les grans empreses i entitats financeres son dures i difícils, però amb la força col·lectiva assolirem unes relacions molt més equilibrades i transparents.

Per formar part d'aquesta lluita, dins de l'Associació se fomenta la participació de les persones associades poden donar suport de moltes maneres. Assistir a les activitats, participar a les campanyes, donant suport puntual o difonent el missatge i els valors de l'Associació. Tot plegat contribuïm a fer que cada cop la nostra força augmenti i la nostra presència i el nostre discurs arribi a més espais de l'opinió pública i a més persones.

La nostra lluita no és només col·lectiva, si no que a més a més a títol individual també podem canviar molts dels nostres hàbits. Amb formació i informació sobre els nostres drets com a persones consumidores podrem protegir-nos contra els fraus de les grans empreses i entitats bancàries. Per exemple, aprendre a reclamar i acostumar-se a fer-ho sempre que es detecti un abús o un incompliment de la normativa farà que la teva situació de poder canviï i de la resta de persones consumidores.

El moviment consumerista lluita contra les injustícies i les desigualtats en el món del consum. Suposa combatre les pràctiques consumistes, mitjançant la promoció d'un altre model de consum, crític, responsable i solidari. Model que ens apodera com a persones consumidores.

Pots participar de diverses maneres. Les coses que pots fer per l'Associació i per la lluita consumerista, són moltes. Pots participar a les taules informatives, en els actes reivindicatius, col·laborar amb la comunicació de l'Associació i compartir les publicacions de les nostres xarxes socials, assistir a les xerrades i donar suport en les mateixes, acudir a les jornades als centres de consum que tenim a l'Ametlla de Mar i Azlor, o simplement venir a gaudir en les nostres activitats i excursions lúdiques. En cas que vulguis involucrar-te més, pots ajudar a organitzar esdeveniments i actes, activitats, gestionar els diversos espais o passar a formar part dels grups de treball. Si ja tens experiència en tot aquest tipus d'activitats i tens coneixements en l'àmbit del consum, pots participar impartint tallers, redactant articles o explicant als nostres socis com evitar els abusos i els fraus de les empreses i les entitats financeres.

**AICEC-ADICAE ÉS UN
ESPAI I UN LLOC DE
REIVINDICACIÓ, ON ET
POTS FORMAR I
INFORMAR DELS
DIFERENTS ÀMBITS DE
CONSUM. HEM DE SER
EL PUNT D'INICI I LA
GRAN FORÇA DE LA
LLUITA CONSUMERISTA**

GENT D'AICEC-ADICAE

Ágata, sòcia d'AICEC-ADICAE.

Sóc sòcia d'AICEC-ADICAE des de fa un any. Vaig descobrir que tenia una clàusula sòl després de la visita a un despatx d'advocats. Després de la primera consulta, m'indicaren que havia de sol·licitar una sèrie de documentació per poder gestionar la reclamació.

Davant d'ella negativa de l'entitat i la passivitat dels advocats, vaig pensar que no podria arribar a cap lloc i vaig oblidar-me del tema.

Al poc temps a la TV, vaig veure una notícia sobre les reclamacions de clàusula sòl que estava fent ADICAE. Recordo que al moment vaig pensar que era una Associació seriosa i vaig decidir informarme, així que vaig agafar el préstec hipotecari i vaig venir a la seu, on m'indicaren de com havia de reclamar. Finalment vaig aconseguir que em retornaren tot el diner.

Durant aquest procés vaig anar a una de les assemblees informatives sobre la clàusula sòl. Va ser quan em vaig adonar que podia participar més a l'Associació i ser voluntària. Des de que em vaig donar d'alta he estat venint sempre que puc a donar un cop de mà, tant a la seu com al carrer.

La meua principal motivació per col·laborar es que considero que aquesta lluita repercuteix en els drets d'elles persones consumidores, estén implicades o no. A més a més en molts aspectes del consum, la ciutadania no està suficientment informada i consciència de com reclamar els seus drets. Per la meua experiència crec que és molt important. Hem d'estar preparats, no només per evitar fraus, sinó per tenir coneixements de quins són els nostres drets en tots els àmbits de consum, de la nostra vida quotidiana. Així com hem d'aprendre a exercir-los i reclamar en cas d'abús. Considero que el treball de fa AICEC-ADICAE és molt important. Aquesta labor no és només exercida pel personal tècnic, també per les persones associades que venim a ajudar i donar suport a tot el necessari. Des d'un punt de vista personal ens ajuda també a millorar la nostra consciència, a donar-li una dimensió col·lectiva, ja que la labor que fem pot repercutir en milers de persones i en el desenvolupament del dia a dia.

**REBEL·LA'T I UNEIX-TE AL
MOVIMENT CONSUMERISTA**

VINE A FER VOLUNTARIAT PER UN CONSUM
CRÍTIC, RESPONSABLE I SOLIDARI

ASSOCIA'T A AICEC-ADICAE, AMB TU SUMEM MÉS!

l'economia dels **Consumidors**

"Consumidors crítics, responsables i solidaris"

AICEC-ADICAE posa a les persones consumidores al centre del debat social

L'Associació als mitjans de comunicació

Les entitats financeres i les grans empreses de consum segueixen imposant les seves normes amb la voluntat de invisibilitzar a les persones consumidores i la seva lluita per la defensa dels seus drets. És fonamental que una associació com AICEC-ADICAE doni veu a les persones consumidores, i per això els mitjans de comunicació han fet ressò de les nostres reivindicacions. Hem estat convidats a diversos programes de ràdio i televisió, a més de fer entrevistes per diaris i premsa digital. L'objectiu, com sempre, donar veu a les persones consumidores i usuaris que les grans empreses i entitats financeres intenten silenciar.

TV3

Reportatge sobre les clàusules sòl als membres de la Junta Directiva d'Aicec-Adicae

"Van passar els tres mesos que tenen per respondre a la reclamació i el banc no es va dignar a contestar-me res de res"

La televisió pública de Catalunya ens va demanar la col·laboració per explicar com estava anat l'aplicació del nefast Reial-Decret Llei per la devolució de les clàusules sòl. On les persones afectades de l'Associació, com membres de la Junta Directiva, criticaven l'actitud dels bancs i el Govern espanyol que han menyspreat els drets de les persones consumidores.

BTV

Entrevista a Isabel Pons, coordinadora d'Aicec-Adicae

"Ens trobem amb tantes irregularitats per part dels bancs que no entenem perquè no hi ha cap actuació per posar-hi fre de l'Administració"

Davant l'allau de reclamacions produïdes arrel de la sentència del TJUE del desembre de 2016 i la mala pràctica bancària, novament, alhora de gestionar-les. La televisió local de Barcelona ens va entrevistar per explicar quines mentides i quina mala pràctica està emprant la banca per obligar a les persones a anar a judici. Sense que el Govern que ho va permetre actuï per remeiar -ho.

El Segre

Jornada sobre els Serveis de Subministrament Bàsics de Lleida

"Aicec-Adicae va criticar la pujada constant del preu de la llum i la necessitat de donar suport a la creixent demanda social de remunicipalitzar els serveis d'aigua davant els fraus de corrupció en les concessions".

8TV

Entrevista a Jordi Tarruella, vicepresident d'Aicec-Adicae, i Eduard Romo, Secretari General

"La paraula corralito desterrem-la, els dipòsits estan assegurats"

Amb el pànic creat per les entitats financeres Caixabank i Banc Sabadell, vàrem concedir una entrevista a 8TV per tal de transmetre la seguretat i la calma que aquests bancs estaven intentant trencar sense cap fonament.

TVE

Entrevista al president d'ADICAE, Manuel Pardos

"Ens hem de posar davant les portes d'aquestes entitats bancàries per demanar l'eliminació i la devolució d'aquesta estafa tan reconeguda"

TVE va fer un reportatge sobre les clàusules sòl en la que ens va demanar la col·laboració per explicar com funcionaven, quins passos s'han de seguir per reclamar i com actuar davant les entitats bancàries. El reportatge defensava la utilitat del decret aprovat pel Govern espanyol, però l'Associació ja apuntava en aquell moment que no funcionaria ja que s'estaven garantint, més aviat, els drets de les entitats financeres que no pas el de les persones consumidores.

Diari de Tarragona

Els crèdits ràpids, entrevista a Isabel Pons, coordinadora d'Aicec-Adicae

"Els préstecs ràpids es poden convertir ràpidament en un gran problema d'ingapament i sobreendeutament"

El diari de Tarragona ens va entrevistar per realitzar un article per informar dels abusos bancaris dels crèdits ràpids que moltes entitats ofereixen en períodes vacacionals que després cobren a interessos que poden arribar al 4.000,00%. Molt de compte quan es contractin!

ARA

Denúncia a l'alarma social generada per CaixaBank i Banc Sabadell

"Amb una eventual independència de Catalunya cap client de CaixaBank ni de Banc Sabadell perdria ni un euro"

El diari es va fer ressò de la denúncia que ha fet l'Associació de la politització de les entitats financeres a canvi de favors polítics. Mentint, estafant i prevaricant en contra de les persones consumidores.

Amb la col·laboració de: